

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/39/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117235904
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Pastieriková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:6117235904.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Tatiany Pastierikovej a členiek senátu JUDr. Eleny Kúšovej a JUDr. Dany Šiffalovičovej, v právnej veci žalobcu: SPP - distribúcia, a.s., Mlynské nivy 44/b, Bratislava 825 11, IČO: 35 910 739, zastúp.: Mgr. Miroslav Hanec, advokát, Hruštiny 602, Žilina 010 01, proti žalovaným v 1. rade: Jarmila Ághová - AJA, nar. XX.XX.XXXX, Komenského 10A, Bernolákovo 900 27, IČO: 34 779 981, v 2. rade: S. Á., F. XX.XX.XXXX, P. XXA, T. XXX XX, obaja zastúpení: JUDr. Jana Hreňová, advokátka, Koreničova 2, Bratislava 811 03, IČO: 43 272 428, o zaplatenie 7.088,03 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného v 1. a 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III č. k. 26Cb/29/2018 - 222 zo dňa 7.10.2019 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava III č. k. 26Cb/29/2018 - 222 zo dňa 7.10.2019 v spojení s opravným uznesením č. 26Cb/29/2018 - 504 zo dňa 7.12.2020 z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 7.088,03 Eur spolu s 5% p.a. úrokom z omeškania od 02.10.2017 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznal voči žalovaným právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Plnením jedného zo žalovaných v rozsahu poskytnutého plnenia zaniká povinnosť druhého žalovaného.

Rozhodol tak s poukazom na §§ 82 ods.1, 2, 3, 4 zák. č. 251/2012 Z.z. o energetike (ďalej len ZoE).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd uviedol, že žalobou doručenou na Okresný súd Banská Bystrica dňa 23.09.2017 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaných na zaplatenie istiny vo výške 7.088,03 Eur spolu s príslušenstvom spoločne a nerozdielne. Žalobca tvrdil, že žalovaná v 1. rade odoberala plyn na odbernom mieste Poštová 106/12, Bernolákovo. Ku dňu 02.10.2015 bol vykonaný odpočet stavu na meradle - hodnota: 12.245 m³. Následným porovnaním zistili, že predmetný stav je nižší ako stav predchádzajúceho odpočtu ku dňu 10.04.2015 - hodnota: 12.792 m³. Aj pri kontrole odberného miesta dňa 12.11.2015 bol stav na meradle - 12.667 m³ - tzn. nižší ako dňa 10.04.2015. Plynomer bol preto demontovaný a odoslaný na odborné posúdenie znalcovi. Znaleckým posudkom č. 685/PL-2015 zo dňa 07.12.2015 znalec Ing. Peter Leška potvrdil porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii. V zmysle ust. § 82 ods. 1 písm. b) ZoE, neoprávneným odberom plynu je odber nemeraného plynu. V zmysle ustanovenia § 82 ods. 1 písm. d) ZoE, neoprávneným odberom plynu je odber plynu meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Zodpovednosť žalovaného v 2. rade žalobcovi za spôsobenú škodu je daná titulom bezpodielového spoluvlastníctva nehnuteľnosti, v ktorej bol zistený neoprávnený odber zemného plynu. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30.10.2013, spis. zn. 41Cob 122/2013: „Vlastník nehnuteľnosti zodpovedá za to, že do jeho domu bol odoberaný plyn v rozpore so zákonom.“ Odberateľ, ktorý neoprávnené odoberal plyn, je v súlade s ustanovením § 82 ods. 2 ZoE povinný uhradiť prevádzkovateľovi distribučnej siete vzniknutú škodu. Spôsob výpočtu škody upravuje

vyhláška Ministerstva hospodárstva SR č. 449/2012 Z.z. Dňa 17.12.2015 žalovanej v 1. rade vyúčtovali škodu spôsobenú neoprávneným odberom zemného plynu za obdobie od 11.04.2015 do 02.10.2015 vo výške 7.088,03 Eur vyúčtovaním č. 9000217884, splatná dňa 31.12.2015.

3. Žalovaná v 1. rade v podanom odpore tvrdila, že z jej strany nedošlo k neoprávnenému odberu plynu a ani k žiadnemu inému súvisiacemu protiprávnemu konaniu. Žalobca nepreukázal k akému porušeniu právnej povinnosti došlo, keďže svoj nárok odôvodnil podľa § 82 ods. 1 písmeno b) a d) ZoE. Poukázala na rozhodnutia iných súdov, napr. rozhodnutie OS Trnava zo dňa 11.04.2017 sp. zn. 11C/460/2015, v ktorých sa zaoberal súd nedostatkami znaleckého posudku vypracovaného Ing. Petrom Leškom. Podľa § 82 ods. 2 ZoE ukladá povinnosť odberateľovi nahradiť skutočnú škodu, len v prípade, ak vznikla. To znamená, že nie každý neoprávnený odber plynu má za následok vznik škody. Podľa vykonávacieho predpisu Vyhlášky č. 449/2012 Z.z. sa táto použije pri výške škody len v prípade takého konania, ktorého následkom je škoda predstavujúca množstvo plynu. Použitie Vyhlášky je možné použiť jedine vtedy, keď výšku škody nie je možné určiť na základe objektívnych a spoľahlivých predpokladov. Žalovaná v 1. rade navrhla žalobu zamietnuť.

4. Žalovaný v 2. rade v podanom odpore namietol nedostatok pasívnej legitímácie, nebol odberateľom zemného plynu v predmetnej nehnuteľnosti. Odberateľom na odbernom mieste bola žalovaná v 1. rade. Nehnuteľnosť je v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaných, manželka žalovaného v 2. rade prevádzkuje pohostinstvo a táto nehnuteľnosť nie je určená na bývanie. K nároku na náhradu škody poukázal na skutkové podstaty náhrady škody, na rozhodovaciu prax v súvislosti s uplatňovaním nároku na náhradu škody. Rovnako podrobne sa zaoberal s jednotlivými skutkovými podstatami ZoE ustanovenia § 82 ods. 1. Identicky namietal nedostatky znaleckého posudku vypracovaného Ing. Petrom Leškom s odkazom na iné rozhodnutia súdu. Namietal použitie vykonávacieho predpisu, kedy je použitie tejto Vyhlášky možné iba v prípade, ak nie je možné určiť na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov výšku škody. Žalovaný v 2. rade navrhol žalobu zamietnuť.

5. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi: dokladom o odpočte zo dňa 10.04.2015, 02.10.2015, zápisom zo dňa 12.11.2015, montážnym listom zo dňa 12.11.2015, znaleckým posudkom č. 685/PL-2015 zo dňa 07.12.2015, vyúčtovaním č. 9000217884, vyjadreniami strán sporu, príslušnými rozhodnutiami súdov, na ktoré odkazovali strany sporu ako aj ďalšími listinnými dokladmi, ktoré tvoria obsah spisu.

6. Uviedol, že žalobca v žalobe tvrdil, že žalovaná v 1. rade odoberala neoprávnene zemný plyn meradlom s poškodením zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii v období od 11.04.2015 do 02.10.2015, za neoprávnený odber plynu si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody, škodu vyčíslil podľa Vyhlášky č. 449/2012 Z.z., vyúčtovaním č. 9000217884. Obidvaja žalovaní vo vyjadreniach tvrdili, že neboli naplnené jednotlivé znaky skutkovej podstaty nároku na náhradu škody, nie je zrejme podľa ktorej skutkovej podstaty si žalobca uplatňuje svoj nárok v zmysle ust. § 82 ods. 1 ZoE, žalovaná v 1. rade vznesla námietku premlčania, tvrdila, že na daný vzťah treba použiť ustanovenia o spotrebiteľovi, žalovaný v 2. rade vznesol námietku nedostatku pasívnej legitímácie, v prípade, ak súd uzná zodpovednosť žalovaných odkázala na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/239/2017.

7. K námietke nedostatku pasívnej legitímácie súd uviedol, že nehnuteľnosť, v ktorej dochádzalo k odberu plynu je vo vlastníctve žalovaných - manželov. V nehnuteľnosti je umiestnená prevádzka pohostinstvo, podnikateľskú činnosť vykonáva žalovaná v 1. rade. Ak medzi manželmi nedošlo k zúženiu bezpodielového spoluvlastníctva počas trvania manželstva, platí zásada, že v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetok majetok a záväzky nadobudnuté niektorým z manželov alebo oboma spoločne počas trvania manželstva. Žalovaný v 2. rade je pasívne legitímovaný. Rovnako súd zároveň odkazuje na rozhodnutie KS Bratislava sp. zn. 10Co/92/2017, Krajský súd Trenčín sp. zn. 5Co 308/2017 zo dňa 11.10.2017. Podľa rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30.10.2013 sp. zn. 41Cob 122/2013: „Nie je povinnosťou navrhovateľa (pozn. žalobcu) zisťovať, kto skutočne odoberal plyn bez zmluvného vzťahu. Vlastník nehnuteľnosti zodpovedá za to, že do jeho domu bol odoberaný plyn v rozpore so zákonom.“

8. K znaleckému posudku súd uviedol, že podľa znaleckého posudku č. 685/PL-2015 znalca Ing. Petra Lešku, mu bol predložený plynomer s výrobným číslom 8705789 II-1994, z ktorého demontoval plastovú plombu krytu číselníka, pričom zistil, že plombu bolo možné demontovať pri použití pomerne

malej sily. Na plombe sa nachádza označenie „06 M43“. Optickým skúmaním možno predpokladať, že sporný odtlačok čeluste plombových klieští a kontrolný odtlačok mohli byť vytvorené čelustou toho istého nástroja. Na otázku: Je overovacia a zabezpečovacia značka na číselníku meradla neporušená? Odpoveď: Optickým skúmaním povrchu plomby som zistil, že plomba má odstránený jeden zašifovací prvok plomby. Na otázku zadávateľa (žalobcu), či bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenému zásahu do meradla, znalec odpovedal: Na základe zistených skutočností môžem potvrdiť, že pôvodné zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii bolo porušené, mechanicky poškodené. V závere znaleckého posudku znalec uvádza, že vzhľadom na poškodenie plomby osadenej v číselníku meradla môžem predpokladať, že plomba bola z krytu číselníka demontovaná a následne osadená naspäť.

9. Súd ďalej uviedol, že plomba má zabrániť neoprávnenému zásahu do nameraných údajov. Predmetný znalecký posudok si žalobca nechal vyhotoviť pred začatím konania vo veci samej. Znalec znalecký posudok vypracoval za účinnosti procesnej normy - zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, procesná norma inštitút súkromného znaleckého posudku nepoznala. Avšak aj pred účinnosťou Civilného sporového poriadku, postupoval súd pri vykonávaní znaleckých posudkov, ktoré si nechala vypracovať strana sporu, akoby išlo o dôkaz listinou. Účelom novej právnej úpravy ustanovenia § 209 ods. 1 a 2 CSP je, aby bolo možné aj v sporovom konaní hodnotiť znalecký posudok predložený stranou bez toho, aby znalecké dokazovanie nariadil súd, ako znalecký posudok podľa § 208 CSP. Procesný postup pri vykonávaní takéhoto súkromného znaleckého posudku je potom rovnaký ako pri znaleckom posudku súdom ustanoveného znalca, takéhoto znalca možno potom v konaní vypočuť, či konfrontovať ho s iným znalcom. Teda aj v prípade znaleckých posudkov predložených stranou za predchádzajúcej právnej úpravy, ako aj v prípade súkromných znaleckých posudkov predložených za CSP, ktoré neobsahujú doložku podľa § 209 ods. 2 CSP, je možné takýto znalecký posudok posudzovať ako dôkaz listinou.

10. Znalec je osoba vybavená špecifickými schopnosťami a zdatnosťami z určitého odboru, ktorá na ich podklade objasňuje skutočnosti, ktoré vyžadujú práve takéto špecifické vedomosti a praktické skúsenosti. V spracovanom znaleckom posudku je postupne slovne zaznamenaný celý priebeh znaleckého skúmania. Podstatou znaleckého posudku je stručné zaznačenie celého priebehu a výsledkov znaleckého skúmania a následné vyvodenie záverov, ktoré implikujú odpovede na otázky položené znalcom. Znalec stručne a výstižne zodpovedal na položené otázky. Úlohou znalca bolo posúdenie, či došlo k poškodeniu zabezpečovacieho prvku meradla. Tunajší súd sa nestotožňuje zo závermi v rozhodnutí Krajského súdu v Trnave 9Co/87/2017 k štruktúre znaleckého posudku vypracovaného znalcom Ing. Petrom Leškom. Znalecký posudok znalec nevypracováva podľa predstáv účastníka. Bez povšimnutia a logického zdôvodnenia žalovaných ostala aj skutočnosť nameraných hodnôt - odpočtu stavu na meradle ku dňu 02.10.2015 nameraná hodnota 12.245 m³ a stav predchádzajúceho odpočtu ku dňu 10.04.2015 bola 12.792 m³. Z logického úsudku teda je zrejmé, že došlo k manipulácii s počítadlom meradla. K manipulácii s počítadlom meradla došlo, čomu predchádzalo poškodenie plomby, čo bolo potvrdené znaleckým posudkom. Účelom plomby umiestnenej pri číselníku meradla je zabrániť neoprávnenej manipulácii s počítadlom plynomera.

11. K námietke, že žalovaná v 1. rade je spotrebiteľ súd uviedol, že z listinných dokladov vyplýva, že odborným miestom bola nehnuteľnosť, v ktorej bola umiestnená prevádzka - pohostinstvo. Preto žalovaná v 1. rade nemá postavenie spotrebiteľa. Nejedná sa o osobu v zmysle ustanovenia § 17 Zákona o energetike, o odberateľa ktorý nakupoval plyn pre vlastnú spotrebu. Žalovaný v 2. rade tvrdil, že nehnuteľnosť sa nepoužíva na bývanie.

12. K námietke premlčania súd poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo 40/2012 zo dňa 17.4.2012, kde súd vyslovil, že na zodpovednosť za škodu spôsobenú porušením povinnosti podľa iného právneho predpisu než Obchodného zákonníka sa aplikuje Občiansky zákonník, a to vrátane jeho ustanovení o premlčaní práva na náhradu škody. Tento právny názor potvrdil aj Ústavný súd SR v náleze sp. zn. II. ÚS 637/2015 zo dňa 24.2.2016. Súd odkazuje na vyslovený právny názor vyšších súdnych autorít. Podľa ustanovenia § 106 OZ, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. (1) Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví. (2) Obdobnú situáciu riešil aj Najvyšší súd Českej republiky v rozhodnutí sp. zn. 25 Cdo 2904/2016, v rozhodnutí sp. zn. 25 Cdo 3009/2017-282 zo dňa 13.12.2018 (ide o porovnateľnú situáciu, rovnaká právna úprava). Nárok žalobcu s ohľadom na

skutkové okolnosti išlo o úmyselný zásah, nárok uplatnený v žalobe v zmysle ustanovenia § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka nie je premlčaný.

13. Súd sa ďalej zaoberal inštitútom náhrady škody, ktorý je založený na náhrade skutočnej škody, keďže náhrada škody plní kompenzačnú, a nie sankčnú funkciu. Výška škody nemôže byť sankciou za neoprávnený odber. Pokiaľ je možné na základe preukázaného dôkazného stavu skutkovo ustáliť množstvo odobratého plynu, nie je na mieste aplikovať § 59 ods. 3 zákona o energetike, ktorého aplikácia prichádza do úvahy iba v prípade nemožnosti vyčíslíť skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov (uznesenie Ústavného súdu SR zo 14. februára 2018 sp. zn. IV. ÚS 137/2018). V prejednávanej veci nebolo možné skutkovo ustáliť množstvo odobratého plynu. Preto bolo na mieste použitie § 59 ods. 3 Zákona o energetike. Dôvodom, prečo nebolo možné ustáliť odobraté množstvo je skutočnosť, že dochádzalo jednoznačne k pretáčaniu číselníka meradla (po odstránení plomby), čo preukazujú namerané hodnoty. Rovnako súd nemohol použiť test proporcionality v zmysle rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/239/2017 s ohľadom na vyššie uvedenú okolnosť. Zároveň sa jednalo o iné skutkové okolnosti. Odberným miestom bolo čalúnnictvo s nepravidelnou pracovnou dobou. V čalúnnictve bola umiestnená pec na pevné palivo a výšku škody si žalobca vyčíslil pri maximálnom výkone za 24 hodín denne. V súdenom prípade žalobca vyčíslil škodu pri prevádzke plynového zariadenia po dobu 12 hodín denne.

14. Na základe uvedeného skutkového stavu a citovaných zákonných ustanovení mal súd žalobu za dôvodnú podľa § 82 ods. 1 písmeno d) ZoE, neoprávneným odberom plynu je odber meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Žalobcovi vznikol nárok na náhradu škody, ktorú vyčíslil podľa vykonávacieho predpisu Vyhlášky Ministerstva hospodárstva SR č. 449/2012 Z.z., ktorú vyúčtoval vo výške 7.088,03 Eur, vyúčtovaním zo dňa 16.12.2015, splatné dňa 31.12.2015. Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vznikol žalobcovi nárok aj na úroky z omeškania, ktoré požadoval od 02.10.2017. Žalobca mal vo veci plný úspech, preto mu bol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP priznaný nárok na náhradu trov konania.

15. Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná v 1. rade v celom rozsahu na základe odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d), f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP).

16. Uviedla, že súd sa výrazne odchyľil od rozhodovacej činnosti (Ústavný súd Českej republiky zo dňa 1.4.2014 spis. zn.: PL. ÚS 29/13, Ústavný súd Českej republiky zo dňa 11.08.2015 spis. zn.: I. ÚS 668/15, Krajský súd v Trnave zo dňa 26.03.2018 spis. zn.: 23Co/119/2017, Krajský súd v Bratislave zo dňa 13.06.2018 spis. zn.: 3Cob/239/2017), podľa ktorej na to, aby si žalobca uplatňoval škodu predstavujúcu množstvo plynu, nestačí preukázať len poškodenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, ale je nevyhnutné preukázať aj samotnú neoprávnenú manipuláciu zo strany žalovaného, teda zásah do meradla, v dôsledku ktorého meradlo nezaznamenáva alebo nesprávne zaznamenáva odber plynu. Súd len odkázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré vo veci aplikoval, avšak žiadnym spôsobom sa nevysporiadal s argumentáciou použitou v prezentovaných súdnych rozhodnutiach. Ak proti sebe stoja dva rozdielne a vzájomne protichodné prístupy, resp. právne posúdenia, nestačí odkázať len na jeden, ktorý súd použije, ale súd musí uviesť také vecné argumenty, ktoré spochybnia správnosť druhého prístupu, ktorý súd nepoužil. Týmto spôsobom súd nepostupoval a neuviedol žiadne argumenty, ktoré by vylučovali alebo spochybňovali správnosť nami prezentovanej argumentácie. S poukazom na vyššie uvedené odvolateľ má za to, že súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nedostatočne vysporiadal s prednesenou argumentáciou, pričom s niektorou argumentáciou sa nezaoberal vôbec. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia preto považuje za formálne, nepresvedčivé, nedostatočné, nepreskúmateľné a v niektorých častiach za zmätočné.

17. Odvolateľka ďalej uviedla, že na úspešné uplatnenie zodpovednosti zo škodu nestačí preukázať len porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii (poškodenie plomby), ale aj samotnú neoprávnenú manipuláciu (stočenie plynomera), pretože až samotnou neoprávnenou manipuláciou (stočením plynomera) vzniká škoda predstavujúca množstvo plynu, pričom táto argumentácia bola podporená súdnymi rozhodnutiami. Súd sa nijakým spôsobom nevysporiadal s touto argumentáciou a neuviedol žiadne vecné dôvody, ktoré by ju spochybňovali alebo vylučovali. Súd sa len vo všeobecnosti stotožňuje so závermi znalca a nijak sa nevysporiadal s argumentáciou žalovaných. Súd sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s argumentáciou, týkajúcou sa objektívnej zodpovednosti, v zmysle ktorej

je daných niekoľko dôvodov na prekonanie uplatňovania princípu objektívnej zodpovednosti a začatie uplatňovania princípu subjektívnej zodpovednosti vo vzťahu k § 82 ods. 1 písm. d) ZoE.

18. Ďalej namietala nesprávne označenie žalovanej v 1. rade.

19. Podľa žalovanej v 1. rade súd hodnotil dôkaz smerom k tvrdeniu, ktoré žiadnou zo strán urobené nebolo, t. j. skutkové tvrdenie „došlo k manipulácii s počítadlom meradla“ neurobila žiadna strana, ale samotný súd, čo je neprípustné, pretože súd musí byť nestranný. Zo strany súdu došlo k závažnému pochybeniu pri hodnotení dôkazov. Žalobca síce predložil „výsledky odpočtu“, avšak neurobil žiadne skutkové tvrdenie, ktorým by tvrdil, že došlo k manipulácii s počítadlom meradla. Súd prvej inštancie tak „výsledky odpočtu“ vyhodnotil tak, že preukazujú skutkovú okolnosť „manipulácia s počítadlom meradla“, avšak žiadna strana neurobila skutkové tvrdenie - že došlo k manipulácii s počítadlom meradla.

20. Smerom k vyššie uvedenému je rozhodujúci obsah a znenie žaloby, pretože prostredníctvom žaloby určuje žalobca predmet konania (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 03.10.2012, spis. zn.: I. ÚS 122/2012-47, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.07.2011, spis. zn.: 4 M Cdo 15/2010). Manipulácia s počítadlom meradla napĺňa skutkovú podstatu neoprávneného odberu plynu podľa § 82 ods. 1 písm. c) ZoE, podľa ktorého sa jedná o odber „určeným meradlom, ktoré v dôsledku neoprávneného zásahu odberateľa nezaznamenáva alebo nesprávne zaznamenáva odber plynu.“ Práve neoprávnený zásah odberateľa do meradla, v dôsledku ktorého meradlo nezaznamenáva alebo nesprávne zaznamenáva odber plynu, je manipulácia s meradlom. Súd však vec takýmto spôsobom právne neposúdil, t. j. vec právne neposúdil ako § 82 ods. 1 písm. c) ZoE. Pokiaľ súd konštatoval manipuláciu s počítadlom meradla, tak zistený skutkový stav mal posudzovať aj v tom smere, či je preukázané zavinenie odberateľa - žalovaných, t. j., či súdom konštatovaná manipulácia s počítadlom meradla bola zavinená niektorým zo žalovaných. Táto povinnosť súdu vyplýva z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré v konaní predložil žalobca za účelom preukázania, že zodpovednosť za škodu podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE je objektívna, Tieto isté rozhodnutia tiež konštatujú, že zodpovednosť za škodu podľa § 82 ods. 1 písm. c) ZoE je subjektívna, t. j. v prípade manipulácie s počítadlom meradla je na vznik zodpovednosti za škodu potrebné preukázať zavinenie, čo sa v prejednávanej veci nestalo. Súd napriek tomu žalobu nezamietol. Súd sa taktiež nedostatočným spôsobom vysporiadal s námietkami proti znaleckému posudku, a na základe vykonania tohto dôkazu dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

21. Za kľúčový nedostatok žalobcom predloženého znaleckého posudku č. 685/PL-2015 zo dňa 07.12.2015 považuje znalcom zvolený spôsob demontáže plomby. Znalec plombu demontoval tak, že do nej navrtal šroub a následne plombu pomocou tohto šroubu násilne vytiahol. Pri tomto spôsobe demontáže plomby je veľmi pravdepodobné, že dôjde k poškodeniu zaisťovacích prvkov plomby pri vyťahovaní plomby. To znamená, že k poškodeniu zaisťovacích prvkov plomby, ktoré konštatuje znalec v závere znaleckého posudku, môže dôjsť pri samotnom vykonávaní znaleckého dokazovania, a to samotnou činnosťou znalca. Znalec v znaleckom posudku navyše neuvádza spôsob, akým plombu demontoval, čo spôsobuje, že postup znalca nie je možné preskúmať tak, ako to vyžadoval § 17 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch, podľa ktorého: „V časti „posudok“ znalec uvedie opis predmetu znaleckého skúmania a skutočností, na ktoré pri úkone znaleckej činnosti prihliadal, uvedie postup, na ktorého základe sa dopracoval k odpovediam na otázky položené zadávateľom a k splneniu ním uložených úloh. V časti „záver“ znalec odcituje otázky zadávateľa a uvedie na ne stručné odpovede.“ a „Celková skladba znaleckého posudku musí umožniť preskúmať jeho obsah a overiť odôvodnenosť postupov.“ Súd sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s argumentáciou, týkajúcou sa postupu demontáže plomby.

22. Odvolateľka poukázala na súdne rozhodnutia Okresného súdu Trnava zo dňa 11.04.2017 spis. zn.: 11C/460/2015, Krajského súdu v Trnave zo dňa 02.08.2017 spis. zn.: 14S/40/2016, Krajského súdu v Trnave zo dňa 27.06.2018 spis. zn.: 9Co/87/2017 a Krajského súdu v Trnave zo dňa 26.02.2019 spis. zn.: 25Co/18/2018, v ktorých súdy hodnotili znalecké posudky znalca Ing. Petra Leška, ktoré vypracoval pre zadávateľa: SPP - distribúcia, a.s.; a v ktorých znalec konštatoval poškodenie zaisťovacích prvkov plomby, teda rovnaký záver, aký konštatoval v znaleckom posudku predloženom v prejednávanej veci. Z odôvodnenia citovaných rozhodnutí vyplýva, že znalec plombu demontoval presne tým istým spôsobom, aký sme uviedli, t. j. násilne pomocou navrtania šroubu, ako aj to, že súdy tieto znalecké posudky vyhodnotili ako nedostatočné a nepreskúmateľné práve z dôvodu, že predmetný postup

znalca nebol v znaleckých posudkoch uvedený, nebol žiadnym spôsobom zaznamenaný, a z tohto dôvodu nebolo možné vylúčiť, že poškodenie zaisťovacieho prvku spôsobil samotný znalec. Súd znalecké posudky vyhodnotili tak, že nepreukazujú protiprávne konanie, a z tohto dôvodu žaloby v celom rozsahu zamietli. Je dôvodné sa domnievať, že spôsob, aký zvolil znalec pri vypracovaní znaleckých posudkov v citovaných rozhodnutiach, rovnako zvolil aj pri vypracovaní znaleckého posudku v predmetnej veci. Znalecký posudok je nepreskúmateľný pokiaľ ide o postup znalca pri vykonávaní znaleckého dokazovania, tak ako to uviedol v procesnom postavení svedka na pojednávaní, že v prípade, ak plomba má poškodené zaisťovacie prvky, pri jej odnímaní nekladie tak silný odpor a jej demontáž nie je sprevádzaná zvukovým efektom lámania zaisťovacieho prvku a tiež, že v prípade, ak by mal plombu poškodiť pri demontáži znalec, bolo by jej demontovanie možné len s využitím veľkej sily a bola by táto skutočnosť uvedená priamo v posudku. Žiadna z týchto skutočností však nie je v znaleckom posudku výslovne uvedená. Znalcovi nič nebránilo (aj napriek skutočnosti, že mu to právny predpis výslovne neukladá) vyhotoviť obrazovo-zvukový záznam, na ktorom by bolo zachytené vyťahovanie plomby, ktoré podľa znalca býva spojené so zvukovým efektom v prípade, ak dôjde k odtrhnutiu zaisťovacieho prvku, prípadne použiť silomer za účelom zaznamenania sily potrebnej na vytiahnutie plomby. V opačnom prípade nie je možné urobiť jednoznačný záver, že zaisťovací prvok v čase znaleckého skúmania chýbal, a že nedošlo k jeho poškodeniu počas znaleckého skúmania.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené má odvolateľka za to, že je daný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, pretože súd na základe vykonaného dôkazu - znaleckého posudku č. 685/PL-2015 zo dňa 07.12.2015 dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam - že došlo k poškodeniu plomby pred vykonaním znaleckého dokazovania a tým k porušeniu zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii. Nakoľko je možné, že poškodiť zaisťovacie prvky plomby mohol sám znalec, a objektívne nie je vylúčené, že k tomuto aj skutočne došlo, tak znalecký posudok nie je možné hodnotiť tak, že preukazuje poškodenie plomby pred vykonaním znaleckého dokazovania, pretože je možné, že k poškodeniu plomby došlo až pri vykonávaní znaleckého dokazovania. Znalecký posudok preto nemôže preukazovať poškodenie plomby a tým protiprávne konanie, a keďže žalobca iný dôkaz na preukázanie tejto skutočnosti nepredložil, zistený skutkový stav treba posúdiť tak, že protiprávne konanie nie je preukázané a žalobu je potrebné zamietnuť.

24. Odvolateľka taktiež namietala, že súd sa nedostatočne a nesprávne vysporiadal so vznesenou námietkou premlčania. Súhlasila s tým, že premlčanie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike sa spravuje Občianskym zákonníkom. Ustanovenie § 106 Občianskeho zákonníka rozlišuje subjektívnu a objektívnu premlčaciu dobu, pričom výslovne uvádza v ktorý konkrétny deň začína premlčacia doba plynúť. Vychádzajúc zo znenia § 106 Občianskeho zákonníka, s prihliadnutím na právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, bolo podľa názoru odvolateľky povinnosťou súdu určiť: konkrétny deň, kedy začala plynúť subjektívna premlčacia doba, konkrétny deň, kedy uplynula subjektívna premlčacia doba, konkrétny deň, kedy začala plynúť objektívna premlčacia doba, konkrétny deň, kedy uplynula objektívna premlčacia doba a konkrétny deň, kedy bola žaloba podaná na súde. Súd žiadny z týchto dní neuviedol. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je možné zistiť, kedy začali plynúť jednotlivé premlčacie doby, a ani to, kedy uplynuli. V odôvodnení nie je uvedený žiadny konkrétny deň smerom k plynutiu premlčacích dôb, a ani udalosti, ktoré by boli podľa súdu rozhodujúce pre začatie plynutia oboch premlčacích dôb. Z týchto dôvodov považuje odvolateľka napadnuté rozhodnutie v tejto časti za arbitrárne a nepreskúmateľné.

25. Pokiaľ súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25 Cdo 2904/2016, a rozhodnutie sp. zn. 25 Cdo 3009/2017-282, tak tieto rozhodnutia sa týkali iného skutkového stavu, preto tieto rozhodnutia nie je možné použiť na prejednanú vec. Máme za to, že aj uvedenie týchto rozhodnutí svedčí o tom, že súd nerozlišuje a mylne zamieňa skutkové konanie „neoprávnený odber plynu“ - teda stočenie plynomera a právne posúdenie „neoprávnený odber plynu“ teda legislatívny pojem, ktorý v sebe zahŕňa viaceré skutkové konania. V prejednávaní veci síce ide o „neoprávnený odber plynu“, avšak ide o „neoprávnený odber plynu“ ako o právne posúdenie skutkového konania, spočívajúceho v poškodení plomby, t. j. v porušení zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii. Je zrejmé, že medzi skutkovým konaním „odoberaním plynu bez zmluvy“ a skutkovým konaním „poškodením plomby“ je zřejmý rozdiel, a preto rozhodnutia NS ČR nie je možné použiť na prejednanú vec. Navyše, žalovaná mala v rozhodnom období uzavretú zmluvu o dodávke plynu, čo opäť potvrdzuje rozdielny skutkový stav. Vzhľadom na vyššie uvedené zotrvala na vznesenej námietke premlčania.

26. Pokiaľ sa jedná o skutkové konanie - poškodenie plomby, tak subjektívna premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o poškodení plomby (napr. dňom doručenia znaleckého posudku), a objektívna premlčacia doba začína plynúť odo dňa, kedy k poškodeniu plomby skutočne došlo. Nesprávne právne posúdenie zo strany súdu spočíva v tom, že podľa jeho právneho posúdenia objektívna premlčacia doba začína plynúť každým novým dňom obdobia neoprávneného odberu, pričom správnym právnym posúdením má byť podľa nášho názoru také posúdenie, podľa ktorého objektívna premlčacia doba zažala plynúť len raz a to dňom poškodenia plomby, pretože poškodenie plomby je jednorazová udalosť a nie pokračujúce skutkové konanie.

27. Taktiež žiadny úmysel nebol preukázaný, súd ani neoznačuje osobu, ktorá mala úmysel zásah vykonať, a dokonca ani žalobca v žalobe neoznačuje žiadnu osobu, ktorá mala zásah úmyselne vykonať. Ako uvádzame ďalej, súd uvádza nesprávne skutkové zistenie - úmyselný zásah - ktoré nevyplýva zo žiadneho z vykonaných dôkazov, a ani zo žiadneho z tvrdení strán.

28. Konkrétne konanie, na základe ktorého žalobca žiadal náhradu škody, je poškodenie plomby. Toto konanie preukazoval žalobca znaleckým posudkom, v ktorom znalec skúmal stav plomby. Žalobca sa zároveň domáhal náhrady škody, ktorá má predstavovať množstvo plynu. Je zrejmé, že medzi poškodením plomby ako konaním a množstvom plynu ako následkom nie je vzťah príčiny a následku. Poukázal na to, že žalobca a aj súd najskôr určili konkrétne skutkové konanie - poškodenie plomby, a toto správne právne posúdili ako „neoprávnený odber plynu“ podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE, Následne však toto právne posúdenie „neoprávnený odber plynu“ pretransformovali/stotožnili sa so skutkovým konaním (odoberaním plynu), čo je nesprávne, a mali za to, že nárok na náhradu škody predstavujúci množstvo plynu vznikol, pretože keď plyn sa neoprávnenne odoberal. Nesprávnosť týchto úvah potvrdzuje aj skutočnosť, že žalobca v konaní nepredložil žiadny dôkaz, ktorým by preukazoval skutkovú okolnosť v podobe ujmy predstavujúcej množstvo spotrebovaného plynu, pričom len uvádzal, že žalovaný „neoprávnenne odoberal plyn“. Žalobca potom bez ďalšieho určoval výšku škody, bez preukázania jej vzniku, a to formálnym výpočtom podľa vyhlášky č. 449/2012 Z. z.

29. Tiež sa odvolateľka zaoberala právnym posúdením § 82 ods. 2 ZoE v spojení s § 82 ods.1 písm. d) ZoE. Zároveň poukázala na rozsiahlu rozhodovaciu prax súdov Slovenskej republiky.

30. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný v 2. rade. Podľa odvolateľa došlo k porušeniu práva na riadne odôvodnenie rozhodnutia ako i odklon od iných súdnych rozhodnutí v obdobných veciach. V tejto súvislosti poukázal na Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.11.2011 spis. zn.: IV. ÚS 499/2011 ako aj na rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 1.4.2014 spis. zn.: PL. ÚS 29/13, Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 11.08.2015 spis. zn.: I. ÚS 668/15, Krajského súdu v Trnave zo dňa 26.03.2018 spis. zn.: 23Co/119/2017, Krajského súdu v Bratislave zo dňa 13.06.2018 spis. zn.: 3Cob/239/2017. Poukázal aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.10.2011 spis. zn.: III. ÚS 44/2011.

31. Odvolateľ má za to, že súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nedostatočne vysporiadal s prednesenou argumentáciou, pričom s niektorou argumentáciou sa nezaoberal vôbec. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia preto považujú za formálne, nepresvedčivé, nedostatočné, nepreskúmateľné a v niektorých častiach za zmätočné.

32. Ďalej uviedol, že prostredníctvom podania zo dňa 13.06.2019 navrhli prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. h) CSP. Súd o tomto návrhu vôbec nerozhodol. Týmto nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pretože nerozhodol o všetkých procesných návrhoch strany, ktoré strana urobila. Tým je daný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP.

33. Tiež uviedol, že v odpore vzniesol námietku pasívnej vecnej legitímácie, pretože mal za to, že žalovaný v 2. rade nie je odberateľom v zmysle § 82 ods. 2 ZoE v spojení s § 82 ods. 1 písm. d) ZoE, nakoľko zmluvu o dodávke plynu mala s dodávateľom riadne uzavretú žalovaná v I. rade, a zároveň preto, že žalovaný v 2. rade nebol pred začatím súdneho konania nikdy zo strany žalobcu vyzvaný na plnenie - na náhradu škody. Žalovaný v 2. rade nebol v rozhodnom období odberateľom plynu na odbernom mieste, a preto nemohol byť odberateľom v zmysle § 82 ods. 2 ZoE v spojení s § 82 ods. 1 písm. d) ZoE. Odberateľom plynu na odbernom mieste bola žalovaná v I. rade ako podnikateľský

subjekt, pričom táto skutočnosť vyplýva aj z listín predložených žalobcom, z ktorých je zrejmé, že si náhradu škody uplatňoval od žalovanej v 1. rade ako od podnikateľského subjektu. V tomto smere je irelevantné, kto je vlastníkom nehnuteľnosti, ktorá je odborným miestom, ale naopak je podstatné, ktorý subjekt na danom odbornom mieste skutočne využíva plyn vo svojej prospech (v danom prípade na podnikateľskú činnosť).

34. Odvolanie žalovaného v 2. rade je v ďalšom totožné s odvolaním žalovanej v 1. rade a odvolací súd naň poukazuje.

35. K odvolaniu žalovanej v 1. rade sa vyjadril žalobca, ktorý neuznáva tvrdenia žalovanej v 1. rade a považuje ich za účelové a zavádzajúce. Odvolanie obsahuje množstvo úvah žalovanej v 1. rade, ktoré nepodložila žiadnymi relevantnými dôkazmi, je neprimerane rozsiahle, čím stráca prehľadnosť. V odvolaní uviedla množstvo rozhodnutí súdov, o ktoré opiera svoju argumentáciu, jedná sa však o rozhodnutia súdov, ktoré sú prekonané, niektoré zrušené. Rozhodovacia prax Najvyššieho súdu SR dlhodobo a rozhodovacia prax odvolacích súdov v posledných dvoch rokoch vytvárajú stabilnú judikatúru v tejto problematike, čo žalovaná neakceptuje a za každú cenu hľadá argumenty, ktoré sú v rozpore s touto rozhodovacou praxou, aj napriek tomu, že právnym zástupcom je aktuálna rozhodovacia prax NS SR známa.

36. Tvrdenia žalovanej ju nijakým spôsobom nezabavujú objektívnej zodpovednosti za neoprávnený odber zemného plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, následkom, ktorého vznikla žalobcovi škoda.

37. Zdôraznil, že súd sa neodklonil od ustálenej rozhodovacej súdnej praxe, ale naopak rozhodol správne a bral do úvahy aktuálne rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako aj rozhodnutia Krajských súdov. Žalovaná síce predložila súdu na podporu svojej argumentácie množstvo rozhodnutí, ale tieto rozhodnutia sú neaktuálne a prekonané.

Žalovaná poukázala na rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky, tieto rozhodnutia ale pojednávajú o úplne odlišnej skutkovej podstate, konkrétne výpočte škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny, čo je diametrálne odlišné od výpočtu škody za neoprávnený odber zemného plynu.

38. Žalovaná tvrdila, že na to, aby si žalobca uplatnil škodu predstavujúcu množstvo plynu, nestačí preukázať len poškodenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, ale je nevyhnutné preukázať aj samotnú neoprávnenú manipuláciu zo strany žalovanej, teda zásah do meradla, v dôsledku ktorého meradlo nezaznamenávalo alebo nesprávne zaznamenávalo odber plynu. Žalovaná tak účelovo zamieňa viaceré skutkové podstaty. V žalobe bola skutková podstata, na základe ktorej si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody presne definovaná, nie je možné ju zamieňať s inou, podľa ktorej je potrebné preukázať zásah do meradla (§ 82 ods. 1 c/ - neoprávnený zásah odberateľa do meradla). Žalovaná to robí cielene, aby sa účelovo zbavila zodpovednosti z toho „čo jej žaloba nevyčíta“. Žalobca netvrdí, že žalovaná zasiahla neoprávnene do meradla. Mohol to vykonať ktokoľvek, napríklad tretia osoba. Samotné porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii a následne odber plynu prostredníctvom takéhoto meradla s porušeným zabezpečením postačuje na vznik nároku žalobcu uplatňovať si voči žalovanej vzniknutú škodu. Nie je pravdou, ako uvádza žalovaná, že je potrebné preukázať aj samotnú manipuláciu s číselníkom, konkrétne stočenie číselníka plynomera. Žalobca nemá reálnu možnosť preukázať manipuláciu s číselníkom. Žalobca to v žalobe ani netvrdí. Pre vznik škody sa nevyžaduje stočenie plynomera, tak ako tvrdí žalovaná.

39. Súd rozhodol vo veci správne a dostatočne sa vysporiadal s argumentáciou žalovanej. Súd sa neodklonil od rozhodovacej praxe súdov a svoje rozhodnutie vydal v súlade s právnymi predpismi a v súlade s judikatúrou. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obdo/49/2019 „Pre naplnenie zodpovednosti za škodu podľa § 59 ods. 1 písm. d) zákona o energetike (súčasne § 82 ods. 1 písm. d)) postačuje ak je preukázané, že došlo k neoprávnenému zásahu do určeného meradla, a že odberateľ v rozhodnom období odoberá plyn prostredníctvom takéhoto meradla. Pre naplnenie zákonných predpokladov zodpovednosti odberateľa plynu za škodu spôsobenú neoprávneným odberom plynu podľa skutkovej podstaty neoprávneného plynu uvedenej v ustanovení § 59 ods. 1 písm. d) zákona o energetike je irelevantné, či následne bolo meradlo funkčné, alebo zaznamenávalo skutočný odber plynu. Rovnako je tak irelevantné, či k neoprávnenému zásahu do určeného meradla plynu došlo zo strany odberateľa plynu alebo zo strany tretej osoby, nakoľko zákon v

predmetnej skutkovej podstate neoprávneného odberu plynu konštatuje zodpovednosť odberateľa plynu ako objektívnu zodpovednosť (t.j. bez ohľadu na zavinenie)."

40. Tvrdenia a argumenty uvedené žalobcom počas trvania celého konania na pojednávaniach a vo vyjadreniach sú podložené zákonnými predpismi a ustálenou rozhodovacou praxou súdov Slovenskej republiky, žalovaná účelovo ignoruje aktuálne rozhodnutia Najvyššieho súdu a Krajských súdov a svoje argumenty potvrdzuje neaktuálnou a už prekonanou judikatúrou.

41. Z vyššie uvedeného jasne vyplýva, že skutočnosť či bolo žalovanou zasiahnuté do číselníka meradla, konkrétne či bol mechanicky stočený údaj, nie je pre skutkovú podstatu, ktorá je predmetom žaloby relevantné. Nie je to preto ani predmetom zisťovania. Pre vznik škody stačí naplnenie skutkovej podstaty, že bola na číselníku meradla poškodená plomba, čo umožnilo manipuláciu s číslami a skutočnosť, že predmetným meradlom bol v určenom období odoberaný zemný plyn.

42. Žalovaná v odvolaní uviedla, že súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nedostatočne vysporiadal s prednesenou argumentáciou, pričom s niektorou argumentáciou sa nezaoberal vôbec. Preto žalovaná považuje rozhodnutie súdu za formálne, nepresvedčivé, nedostatočné, nepreskúmateľné a v niektorých častiach zmätočné. Tvrdenia žalobcu považujeme za vykonštruované a nedostatočne právne podložené, práve žalovaná vnáša do konania zmätočné informácie a zámerné dezinformácie.

43. Žalovaná uviedla, že žalovaná v 1. rade bola žalobcom zažalovaná ako fyzická osoba podnikateľ s IČO a súd označil žalovaného ako fyzickú osobu, čím neboli dodržané procesné podmienky. S týmto žalobca nesúhlasí, nakoľko sa nedá zameniť žalovaná 1/ s inými osobami, aj keď podniká môže byť označená ako fyzická osoba, ktorá zodpovedá celým svojim majetkom za podnikanie. Čiže takto označený subjekt nemôže byť zamenený s iným. Výkon práva priznaný právoplatným súdnym rozhodnutím u fyzickej osoby - podnikateľa sa uskutočňuje na celý majetok fyzickej osoby.

44. Žalovaná v odvolaní uviedla, že žalobca v žalobe žiadne skutkové tvrdenie, že došlo k manipulácii s počítadlom meradla neurobil. Žalobca žiadne vyjadrenie smerom k hodnotám uvedenom vo výsledku odpočtu neurobil, a preto aj keby sme pripustili, že hodnoty sa zdajú byť nesprávne, žiadna zo strán neuviedla dôvod, prečo k tomu malo dôjsť, či došlo k protiprávnemu konaniu, k technickej chybe pri meraní alebo zlyhaniu ľudského faktora pri zadávaní údajov do systému. Súd v bode 15. odôvodnenia správne uviedol, že z logického úsudku teda je zrejmé, že došlo k manipulácii s počítadlom meradla. Žalovaná odpočet na meradle z 10.04. 2015 akceptovala, po vykonaní odpočtu a fakturácii dodávateľom plynu ani žiadne nezrovnalosti nereklamovala, ani inak nepreukázala. Až v tomto konaní (odvolaní) účelovo tvrdí, že mohlo dôjsť k technickej chybe.... Aj keď žalobca v konaní (pri skutkovej podstate - § 81 ods. 1 písmeno d - poškodenie zabezpečenia plynomera) nemusí preukazovať manipuláciu s počítadlom meradla, súd v kontexte porovnania údajov, keď v neskoršom časovom období bol na číselníku zaznamenaný nižší údaj o spotrebe ako v skoršom období, dospel k logickému záveru, že s číselníkom plynomera sa manipulovalo. Ani súd, ani žalobca netvrdia, že s ním manipulovala žalovaná.

45. V odvolaní žalovaná namietala aj hodnovernosť znaleckého posudku, tvrdí, že nie je zrejmý postup znalca a ako sa dopracoval k uvedeným záverom, namieta, že tvrdenia znalca sú nepreskúmateľné. Podľa žalobcu žalovaná nie je kvalifikovaná a erudovaná na to, aby spochybňovala a vyhodnocovala postup znaleckého skúmania. Znalecký posudok bol vypracovaný podľa zákonných predpisov a obsahuje všetky zákonné náležitosti. Znalec v posudku jasne opísal, že plomba osadená v kryte číselníka je mechanicky poškodená. Nestotožnil sa s tvrdeniami žalovanej, že sa súd nedostatočne vysporiadal s námietkami proti znaleckému posudku, a že dospel na základe vykonania tohto dôkazu k nesprávnym skutkovým zisteniam. Súd rozhodol správne, keď uviedol, že všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti opodstatňujú záver, že na plynomeri na odbernom mieste žalovanej došlo k odstráneniu jedného zaisťovacieho prvku plomby, čo umožňuje jej demontáž pri použití malej sily, a to napĺňa skutkovú podstatu porušenia zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii. Žalobca poukázal na aktuálny rozsudok odvolacieho súdu v obdobnej veci - rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 31Cob/36/2018.

46. Žalovaná uviedla, že k poškodeniu plomby číselníka mohlo dôjsť pri výkone znaleckej činnosti. Zápisnica uvedená v odvolaní žalovanej dokazuje, že keby k poškodeniu plomby došlo pri demontáži,

uviedol by to znalec v posudku, že plombu poškodil pri demontáži. Znalec nemá záujem a ani dôvod takúto skutočnosť zamlčať, skôr si je znalec vedomý, že ak by takého vykonal, dopustil by sa vypracovania nepravdivého znaleckého posudku, preto považujeme tvrdenia žalovanej za absurdné a ničím nepodložené a za snahu zavádzať súd nepravdivými a dôkazmi nepodloženými úvahami žalovaného.

47. Žalovaná namietala nesprávne právne posúdenie premlčania nároku žalovaného. Žalobca má za to, že súd sa dostatočne vysporiadal s námietkou premlčania. Nesúhlasí s tvrdeniami žalovanej a považuje ich za účelové. Žalovaná nesprávne interpretuje právnu úpravu zákona o energetike ako aj súvisiace právne predpisy. Žalobca nemá reálnu možnosť zistiť, v ktorý deň bolo zabezpečenie na meradle porušené, žalovaná zavádza, ak tvrdí opak. Žaloba bola žalobcom podaná v lehote stanovenej súdom, žalobca sa dozvedel o vzniknutej škode dňom, kedy znalec potvrdil poškodenie zabezpečovacej značky/plomby číselníka meradla. Žalovaná svoje tvrdenia nepodložila dôkazom, ktorý by vyvracal tvrdenia žalobcu.

48. Ustanovenie § 106 Občianskeho zákonníka ods. 1. - právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá., ods. 2 najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

49. Žalobca sa o škode dozvedel dňa 22.12.2015 doručením znaleckého posudku žalobcovi. Vzhľadom na skutočnosť, že nie je možné určiť kedy došlo k poškodeniu plomby, subjektívna premlčacia doba dva roky začala plynúť od dňa 22.12.2017 a objektívna premlčacia doba neuplynula skôr ako 10.04.2018 (tri roky od posledného fyzického odpočtu). K tomu poukázal na aktuálny rozsudok KS v Trnave 31Cob/36/2018 zo dňa 26. júna 2019, v ktorom odvolací súd v bode 16. konštatuje: „Čo sa týka plynutia objektívnej premlčacej lehoty, pretože čas porušenia zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii sa nedá zistiť, ako je vyššie uvedené a vzhľadom k tomu, že doba začatia neoprávneného odberu plynu bola stanovená v súlade s § 1 ods. 9 vyhlášky č. 449/2012 Z.z. ku dňu posledného fyzického odpočtu na danom odbernom mieste (10.04.2015), potom od tohto dňa resp. nasledujúceho dňa je potrebné počítať začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby“. Žaloba bola v tomto prípade podaná 22.09.2017, teda pred uplynutím 3-ročnej premlčacej doby. Všetky tieto tvrdenia sú v žalobe uvedené a v spise riadne zdokumentované. Z vyššie uvedeného má za to, že súd prvej inštancie správne posúdil námietku premlčania.

50. Žalovaná v odvolaní namietala výšku škody, ktorú určil súd, považuje ju za neprimeranú, pretože niekoľkonásobne prevyšuje bežnú spotrebu na odbernom mieste žalovaného. Uvádza, že z tohto dôvodu súd nemôže výšku škody určenú podľa vykonávacieho predpisu akceptovať. Pre výpočet škody vzniknutej neoprávneným odberom zemného plynu bol Ministerstvom hospodárstva vydaný vykonávací predpis, ktorý určuje spôsob výpočtu škody. Je nesprávne tvrdenie žalovanej, že tento predpis nemožno akceptovať. Vyhláška č. 449/2012 Z.z. je záväzným právnym predpisom. Neexistuje tu iný hodnoverný spôsob výpočtu škody v prípade neoprávneného odberu zemného plynu pri poškodení zabezpečenia plynomeru.

51. Žalovaná uviedla svoje úvahy o predpokladanej spotrebe, no tieto svojvoľné úvahy nie sú podložené relevantnými dôkazmi a ani právnymi predpismi. Svoju argumentáciu opiera žalovaná o rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky, je potrebné uviesť, že predmetné rozhodnutia sa zaoberajú elektrickou energiou, nie plynom, preto nie je prípustné aby boli považované za smerodajné z dôvodu, lebo rozoberajú inú skutkovú podstatu. Žalovaná si vytvorila podľa vlastného uváženia tabuľky a prepočty spotrieb. Tieto výpočty nie sú tak isto podložené žiadnym dôkazom a sú len akousi úvahou.

52. Považuje za absurdné a nelogické tvrdenia žalovanej, že je možné vylúčiť spotrebu určenú podľa Vyhlášky, pretože spotreba určená podľa Vyhlášky rovnako ako predchádzajúce spotreby nepredstavuje údaj o množstve skutočne odobratého plynu počas obdobia neoprávneného odberu plynu. Vykonávací predpis je určený práve pre riešenie situácií, keď reálne nie je možné určiť výšku odobratého plynu, z tohto dôvodu bola vydaná Vyhláška, ktorá tento postup právne ošetruje. Považuje za irelevantné, aby žalovaná spochybňovala výpočet a výšku vzniknutej škody. Pokiaľ teda nie je možné určiť skutočne odobraté množstvo plynu v rozhodnom období spôsobom, ktorý neodporuje zákonu, a teda nemožno spoľahlivo určiť výšku skutočne spôsobenej škody v prípade odberu plynu meradlom, na ktorom

bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, je potrebné túto výšku určiť spôsobom ustanoveným zákonom, a to za použitia na to vypracovaného podzákonného predpisu.“

53. Podľa žalobcu žalovaná žiadnym spôsobom nepreukázala, že na strane žalovanej nedošlo k neoprávnenému odberu zemného plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Súd v napadnutom rozsudku dospel k správnym logickým i skutkovým záverom. Riadne vykonal dôkazy a správne právne posúdil vec. Preto odvolanie žalovanej považujeme za nedôvodné.

54. Na základe uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

55. K odvolaniu žalovaného v 2. rade sa vyjadril žalobca, ktorý neuznáva tvrdenia žalovaného v 2. rade a považuje ich za účelové a zavádzajúce. Odvolanie obsahuje množstvo úvah žalovaného v 2. rade, ktoré nepodložil žiadnymi relevantnými dôkazmi, je neprimerane rozsiahle, čím stráca prehľadnosť. V odvolaní uviedol množstvo rozhodnutí súdov, o ktoré opiera svoju argumentáciu, jedná sa však o rozhodnutia súdov, ktoré sú prekonané, niektoré zrušené a neaktuálne. Podľa žalobcu súd rozhodol v prejednávanej veci správne a uvedené odvolacie dôvody žalobcom popiera v plnej miere. Tvrdenia žalovaného v 2. rade ho nijakým spôsobom nezbavujú objektívnej zodpovednosti za neoprávnený odber zemného plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, následkom ktorého vznikla žalobcovi škoda.

56. Vzhľadom na skutočnosť, že podané odvolanie žalovaného v 2. rade je skoro identické s podaným odvolaním žalovanej v 1. rade, vo vyjadrení reaguje len na námietky, ktoré sú odlišné od námietok žalovanej v 1. rade.

57. Žalovaný v 2. rade až v záverečnej reči konštatuje, že podľa jeho názoru sú tu dôvody, aby súd prvej inštancie prerušil konanie. Takýto postup je v rozpore s koncentračnou zásadou civilného sporového konania, kedy strany sporu sú povinné včas podávať svoje návrhy, ktoré majú zásadný význam pre priebeh konania. Žalovaný v 2. rade takto nepostupoval a v rozpore s touto zásadou navrhoval prerušiť konanie až v záverečnej reči, čím procesne nebolo možné prihliadať na takýto neopodstatnený návrh. Účelom tohto návrhu je len časová obštrukcia, lebo sám právny zástupca žalovaných (v prvom aj druhom rade) má prehľad o tom, že odvolacie súdy takéto návrhy v obdobných veciach zamietali. Poukázal na aktuálny rozsudok odvolacieho súdu v obdobnej veci (Krajského súdu v Trnave sp. zn. 21Cob/7/2019).

58. Žalobca sa stotožnil so závermi súdu, keď tvrdí, že ak medzi manželmi nedošlo k zrušeniu bezpodielového spoluvlastníctva počas trvania manželstva, platí zásada, že v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetok majetok a záväzky nadobudnuté niektorým z manželov alebo oboma spoločne počas trvania manželstva. Žalovaný v 2. rade je pasívne legitimovaný. Súd správne uviedol aj rozhodnutia súdov, ktoré potvrdzujú, že nie je povinnosťou navrhovateľa zisťovať, kto skutočne odoberal plyn bez zmluvného vzťahu, vlastník nehnuteľností zodpovedá za to, že do jeho domu/nehnuteľnosti bol odoberaný plyn v rozpore so zákonom. Žalobca má za to, že žalovaný v 2. rade žiadnym spôsobom nepreukázal, že na strane žalovaného nedošlo k neoprávnenému odberu zemného plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Súd dospel k správne právne záveru na základe riadne vykonaných dôkazov. Preto námietky uvedené žalovaným 2. považuje za nedôvodné. V prílohe priložil rozhodnutie KS v Trnave 21Cob/7/2019, na ktoré vo vyjadrení poukázal. Poukázal tiež na ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a odvolacích súdov, ktoré citoval v priebehu súdneho konania a ktoré predložil súdu v tejto veci v jeho vyjadrení k odvolaniu žalovanej v 1. rade.

59. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

60. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) bez nariadenia pojednávania a po oboznámení sa s obsahom spisu súdu, s dôvodmi odvolania žalovaných v 1. a 2. rade, vyjadrením žalobcu, dospel k záveru, že rozhodnutie súdu je potrebné zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie.

61. Podľa § 389 ods.1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,

c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo

d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

62. Podľa § 391 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

Podľa ods. 2, ak bolo rozhodnutie zrušené, a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Podľa ods. 3, ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

63. Podľa § 470 ods.1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa ods. 2 právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany.

64. Podľa § 82 ods. 1 zák. č. 251/2012 Z.z. o energetike v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o energetike účinný v rozhodnom období), neoprávneným odberom plynu je odber

a) bez uzavretej zmluvy o

1. pripojení k prepravnej sieti alebo o pripojení k distribučnej sieti,

2. dodávke alebo združenej dodávke plynu, alebo

3. prístupe do prepravnej siete a preprave plynu alebo prístupe do distribučnej siete a distribúcií plynu,

b) nemeraného plynu,

c) bez určeného meradla alebo s určeným meradlom, ktoré v dôsledku neoprávneného zásahu odberateľa nezaznamenáva alebo nesprávne zaznamenáva odber plynu,

d) meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, alebo určeným meradlom, ktoré nebolo namontované prevádzkovateľom siete,

e) ak odberateľ neumožnil prevádzkovateľovi distribučnej siete prerušenie dodávky plynu; taký odber sa za neoprávnený odber považuje odo dňa, keď odberateľ neumožnil prerušenie dodávky plynu,

f) ak odberateľ nedodrжал obmedzenia určené dodávateľom plynu, prevádzkovateľom prepravnej siete, prevádzkovateľom zásobníka alebo prevádzkovateľom distribučnej siete,

g) ak odberateľ nedodrжал zmluvne dohodnuté platobné podmienky,

h) ak odberateľ opakovane bez vážneho dôvodu neumožnil prístup k meradlu, aj keď bol na to prevádzkovateľom distribučnej siete vopred vyzvaný písomnou výzvou, ktorej doručenie odberateľ potvrdil.

65. Podľa § 82 ods. 2 zákona o energetike v znení neskorších predpisov odberateľ, ktorý neoprávnené odoberal plyn je povinný uhradiť dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete a prevádzkovateľovi distribučnej siete, prevádzkovateľovi zásobníka skutočne vzniknutú škodu, ak vznikla. Odberateľ, ktorý neoprávnené odoberal plyn, je povinný uhradiť spolu so škodou aj ušlý zisk dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete a prevádzkovateľovi distribučnej siete.

66. Podľa § 82 ods. 3 zákona o energetike v znení neskorších predpisov, ak nemožno vyčíslit' skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, použije sa spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu ustanovený všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným podľa § 95 ods. 1 písm. l).

67. Podľa § 82 ods. 4 zákona o energetike v znení neskorších predpisov, ak ide o prvý neoprávnený odber plynu odberateľa plynu v domácnosti meraný meradlom umiestneným na verejne prístupnom mieste, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii podľa odseku 1 písm. d), výška škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu sa určí ako cena neoprávnene odobratého množstva plynu určeného pomocou typového diagramu dodávky. Pre výpočet škody spôsobenej druhým a ďalším takým neoprávneným odberom plynu na tom istom odbernom mieste sa použije postup podľa odseku 3.

68. K tvrdeniu žalovaného v 2. rade, že žalovaná v 1. rade bola zažalovaná ako fyzická osoba - podnikateľ a súd ju označil ako fyzickú osobu, odvolací súd poukazuje na opravné uznesenie č. 26Cb/29/2018-504 zo dňa 7.12.2020, ktorým súd opravil označenie žalovanej v 1. rade ako podnikateľa, čo je dostačujúce. Súd taktiež správne konštatoval, že žalovaná v 1. rade nie je spotrebiteľ.

69. Pokiaľ ide o námietku žalovaného v 2. rade, že súd nerozhodol o návrhu na prerušenie konania, odvolací súd konštatuje, že súd sa v zvukovom zázname z pojednávania zo dňa 7.10.2019 ani v odôvodnení svojho rozhodnutia s návrhom na prerušenie konania nevysporiadal. Súd sa bude preto musieť vysporiadať s tým, či návrh na prerušenie konania až v záverečnej reči žalovaného v 2. rade zo dňa 13.6.2019 je v rozpore s koncentračnou zásadou CSP, a či na takýto návrh bude prihliadať. Ak na návrh bude prihliadať, musí o ňom rozhodnúť.

70. Odvolací súd sa ďalej zaoberal námietkou žalovaného v 2. rade o nedostatku pasívnej legitímácie. Z výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom zemného plynu ako aj z vyjadrení sporových strán vyplýva, že odberateľom bola žalovaná v 1. rade: Jarmila Ághová, podnikajúca pod obchodným menom AJA ako živnostník, na odbernom mieste Poštová 106/12, Bernolákovo, kde prevádzkovala pohostinstvo. Výkonom povolania v zmysle § 143 OZ je potrebné rozumieť aj výkon povolania samostatne zárobkovo činnou osobou (mimo závislú činnosť k inej osobe), t.j. aj (výkon) podnikania len jedného z manželov (fyzickej osoby) v zmysle § 2 ods. 1 OBZ, podľa ktorého sa podnikaním rozumie sústavná činnosť vykonávaná samostatne podnikateľom vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku. Z hľadiska účelového určenia vecí v tom zmysle, či slúžia výlučne výkonu povolania niektorého z manželov a preto nepatrí do ich bezpodielového spoluvlastníctva, nie je rozhodujúce, či tieto veci boli kúpené z prostriedkov patriacich do ich bezpodielového spoluvlastníctva. Tieto skutočnosti majú totiž právny význam až pri vyporiadaní zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva, a to ten, že manžel, ktorého výkonu povolania vec slúži, je povinný podľa § 150 druhej vety OZ nahradiť, čo zo spoločného bolo vynaložené na túto vec. Podľa § 147 OZ pohľadávka veriteľa len jedného z manželov, ktorá vznikla za trvania manželstva, môže byť pri výkone rozhodnutia uspokojená i z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. OZ teda vylučuje z režimu bezpodielového spoluvlastníctva okrem iného aj veci, ktoré slúžia výkonu povolania niektorého z manželov. Aj živnostenské podnikanie možno považovať za výkon povolania. Ak bola so žalovanou v 1. rade uzatvorená zmluva o dodávke plynu (táto sa v spise nenachádza), ktorá využívala odber plynu pre svoju podnikateľskú činnosť, potom žalovaný v 2. rade nie je v tomto konaní pasívne legitímovaný. Súd po doplnení dokazovania opätovne posúdi pasívnu legitímáciu žalovaného v 2. rade. Rozhodnutia, na ktoré súd v tomto prípade poukázal (KS Bratislava sp. zn. 10Co/92/2017, Krajský súd Trenčín sp. zn. 5Co 308/2017 zo dňa 11.10.2017, Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30.10.2013 sp. zn. 41Cob 122/2013) sa na daný prípad nevzťahujú, nakoľko v týchto prípadoch odberateľ plynu nemal uzatvorenú zmluvu o odbere plynu.

71. Ďalej sa odvolací súd zaoberal námietkou premlčania vznesenú žalovanými.

72. Podľa § 106 ods.1 OZ právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Podľa ods. 2 najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

73. Podľa odvolacieho súdu súd správne vyhodnotil, že nárok žalobcu nie je premlčaný. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že začiatok plynutia subjektívnej a objektívnej lehoty je stanovený odlišne a ich vzájomný vzťah je taký, že sú na sebe nezávislé čo do svojho plynutia, jeho začiatku aj konca. Ak

skončí plynutie niektorej z nich, právo sa premlčí bez ohľadu na druhú premlčaciu dobu (ak je vznesená námietka premlčania).

74. Ustanovenie § 106 ods. 2 OZ ustanovuje objektívnu časovú hranicu, ktorú premlčacia doba nesmie prekročiť (objektívna premlčacia doba). Po jej uplynutí sa právo na náhradu škody premlčí vždy, aj keď dosiaľ neuplynula subjektívna premlčacia doba. Základná objektívna premlčacia doba je trojročná a uplatní sa len pri škode na veciach, ak ide o škodu, ktorá nebola spôsobená úmyselne. Na plynutie trojročnej objektívnej premlčacej doby podľa § 106 ods. 2 OZ nemá vplyv subjektívna premlčacia doba podľa § 106 ods. 1 OZ. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby na náhradu škody je rozhodujúci deň, kedy skutočne došlo ku škode, pričom nie je potrebné vedieť jej výšku. Nakoľko doba začatia neoprávneného odberu plynu bola stanovená ku dňu posledného fyzického odpočtu 10.4.2015, potom od tohto dňa je potrebné počítať začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby, ktorá skončila 10.4.2018. Subjektívna premlčacia doba začína plynúť dňom, kedy sa poškodený skutočne dozvedel o škode. V danom prípade sa žalobca o škode dozvedel dňa 22.12.2015 dorúčením znaleckého posudku. Od tohto dátumu začala plynúť dvojročná premlčacia doba, ktorá skončila 22.12.2017. Je nesporné, že žaloba bola podaná 22.9.2017. Nárok žalobcu preto nie je premlčaný.

75. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovanej v 1. rade, že súd sa nevysporiadal s argumentáciou, týkajúcou sa objektívnej zodpovednosti, v zmysle ktorej je daných niekoľko dôvodov na prekonanie uplatňovania princípu objektívnej zodpovednosti a začatia uplatňovania princípu subjektívnej zodpovednosti vo vzťahu k § 82 ods. 1 písm. d) ZoE, odvolací súd poukazuje na bod 11. odôvodnenia rozhodnutia, v ktorom súd poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo/51/2017. V uznesení sa najvyšší súd zaoberal aj predpokladmi zodpovednosti za škodu. Súd však neskúmal, či z predložených dôkazov, skutkových tvrdení sporových strán sú splnené všetky tri predpoklady náhrady škody.

76. K tvrdeniu žalovanej v 1. rade, že súd nesprávne na tento prípad použil § 82 ods. 1 písm. d) ZoE namiesto § 82 ods. 1 písm. e) ZoE (kde je zodpovednosť za škodu subjektívna), odvolací súd dodáva, že z ustanovenia § 82 ods. 1 ZoE vyplývajú definície neoprávneného odberu, z ktorých je možné vyvodiť, o aký odber musí ísť, aby bol neoprávnený. V ods. 1 písm. d) je uvedené, že neoprávneným odberom plynu je odber, ktorý musí spĺňať dve podmienky, prvou je odber meraný určeným meradlom a druhou je, že pôjde o meradlo, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Zodpovednosť za takýto odber nesie odberateľ, pričom zákon nevyžaduje priamo jeho zavinenie. V danom prípade ide o objektívnu zodpovednosť, nie subjektívnu zodpovednosť, preto nie je podstatné, či došlo k porušeniu zabezpečenia určeného meradla úmyselným alebo nedbanlivostným konaním, resp. kto konkrétne porušil predmetné zabezpečenie; zodpovednosť nesie odberateľ plynu. V danom prípade súd správne vychádza z § 82 ods. 1 písm. d) ZoE.

77. Žalovaní poukázali na nález Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS/114/2020-81 zo dňa 9.3.2021, ktorý je vo všeobecnej rovine aplikovateľný aj na daný prípad a je možné ho v zmysle § 366 písm. d) CSP použiť a to i vzhľadom na čl. 2 základných princípov CSP.

78. V zmysle nálezu Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS/114/2020-81 zo dňa 9.3.2021 odvolací súd poukazuje na body 46., 48. odôvodnenia, v zmysle ktorých ústavný súd nemá dôvod zasiahnuť do posúdenia právnej otázky o objektívnej zodpovednosti odberateľa plynu za neoprávnený odber plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) prvej aliney zákona o energetike. Ústavný súd konštatoval, že „zo zákonnej konštrukcie objektívnej zodpovednosti odberateľa možno dovodiť zvýhodnenie PDS. V prípade sporu, týkajúceho sa neoprávneného odberu tak častokrát dochádza k stretu dvoch rovnocenných vlastníckych práv. Keďže tu dochádza k stretu medzi zásahom do majetkového práva odberateľov plynu a zásahom do majetkového práva PDS, ktorý chráni aj verejný záujem na bezpečných dodávkach plynu, ústavný súd k záverom všeobecných súdov dodáva, že takýto záver o obmedzení práva jednej osoby (odberateľa) v prospech práva druhej osoby (PDS) je ústavne prípustný aj z hľadiska testu proporcionality. Cieľom zakotvenia objektívnej zodpovednosti odberateľa za neoprávnený odber pri porušení zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii je stabilita a ochrana distribučnej sústavy, čo ústavný súd vyhodnocuje ako cieľ legitímny. Na jeho dosiahnutie je zakotvená objektívna zodpovednosť, ktorá motivuje odberateľa k tomu, aby neuskutočňoval neoprávnený odber prostredníctvom poškodzovania meradla. Ústavný súd uvedený prostriedok považuje za schopný dosiahnuť takýto cieľ (teda za vhodný), a zároveň aj za nevyhnutný, keď iné spôsoby jeho docielenia prezentované dosiaľ neboli. Pokiaľ ide o primeranosť vzniknutej ujmy vo vzťahu k zamýšľanému cieľu, tu je potrebné pri aplikácii objektívnej zodpovednosti venovať zvýšenú

pozornosť predpokladom, za ktorých táto zodpovednosť vzniká a v akom rozsahu, ako aj využiť súvisiace inštitúty, ktoré sa pri náhrade škody uplatňujú, čo však všeobecné súdy v danom prípade opomenuli“.

79. Ústavný súd tiež v bode 53. uviedol, že „aby vôbec došlo k vzniku objektívnej zodpovednosti, treba naplniť tri základné predpoklady: musí dôjsť k existencii neoprávneného odberu plynu, musí vzniknúť škoda na strane PDS a musí byť preukázaná príčinná súvislosť medzi neoprávneným odberom a vznikom škody. Preukazovanie týchto skutočností zaťažuje PDS, pričom zároveň musí mať odberateľ možnosť tieto skutočnosti vyvracať (najmä preukazovať, že k neoprávnenému odberu nedošlo), resp. preukazovať alebo podieľať sa na zisťovaní toho, k akej skutočnej škode došlo. Podľa názoru ústavného súdu nemožno len mechanicky aplikovať zákon, a preto treba zistenie neoprávneného odberu podrobiť povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti strán a záver o tom, že došlo k poškodeniu zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii podložiť presvedčivými dôkazmi“.

80. V bodoch 54., 55., 56. odôvodnenia ústavný súd uviedol, že „pri náhrade škody vyvolanej neoprávneným odberom plynu platí, že sa nahrádza v prvom rade skutočná škoda (§ 82 ods. 2 zákona o energetike); škoda určená prepočtom podľa osobitného predpisu (vyhlášky č. 449/2012 Z. z.) sa použije len v prípade, ak nemožno vyčíslieť vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov (§ 82 ods. 3 zákona o energetike), čo musí všeobecný súd náležite preskúmať a odôvodniť“.

„Pokiaľ je možné na základe preukázaného dôkazného stavu skutkovo ustáliť množstvo odobratého plynu, nie je na mieste aplikovať § 82 ods. 3 a 4 zákona o energetike o náhradnom spôsobe určenia výšky škody (či už podľa vyhlášky alebo podľa typového diagramu dodávky), ktorých aplikácia prichádza do úvahy iba v prípade nemožnosti vyčíslieť skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov“.

„Z logiky veci potom vyplýva, že aj náhradný spôsob určenia výšky škody sa má čo najviac blížiť k náhrade len skutočne vzniknutej škody. Preto aj v prípadoch určovania výšky škody podľa vyhlášky treba preukázať rozhodujúce okolnosti, z ktorých bude vyplývať predpokladaná škoda. Podľa uznesenia ústavného súdu č. k. IV. ÚS 137/2018 zo 14. februára 2018 „uplatnenie občianskoprávneho inštitútu náhrady škody je založené na náhrade skutočnej škody, keďže náhrada škody plní kompenzačnú, a nie sankčnú funkciu“. Ak by sa nahrádzala fiktívna škoda vypočítaná podľa vzorca bez ohľadu na skutkové okolnosti, došlo by k vychýleniu zo spravodlivej rovnováhy medzi legitímnym záujmom PDS na náhrade skutočnej škody a ochrane distribučnej siete a zásahom do majetkových práv neoprávneného odberateľa, ktorý by sa tak stal už zásahom neprimeraným“.

„Na základe fiktívneho výpočtu dochádza k zisteniu teoretického maximálneho množstva odobratého plynu, teda vychádza sa z maximálnych možných hodnôt odberu a jeho nepretržitého trvania, čo pre odberateľa nie je vôbec priaznivé. Výška škody sa tak ľahko vyšplhá na hodnoty, ktoré sú celkom nereálne. Keďže inštitút náhrady škody nie je sankčným prostriedkom, ale má plniť predovšetkým funkciu kompenzačnú a preventívnu, vypočítaná výška škody nemá byť neúmeraná skutočnosti. K jej stanoveniu by mali všeobecné súdy pristupovať na základe spravodlivého uváženia a vždy prihliadať na okolnosti prípadu. K určeniu čo najobjektívnejšej skutočnej škody im môžu slúžiť napríklad údaje o histórii predchádzajúcej spotreby na danom mieste, znalecké posudky, poznatky z prípadného trestného konania alebo informácie o spotrebičoch na odbernom mieste“.

81. Z vyššie uvedeného nálezu Ústavného súdu vyplýva, že je potrebné pri zisťovaní neoprávneného odberu podrobiť povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti i zisťovanie troch základných predpokladov zodpovednosti za škodu, čo súd neurobil. Súdom odôvodnil výšku škody v bode 18., pričom odôvodnenie, prečo nie je možné použiť test proporcionality je nedostatočné. Okrem toho v tomto bode uvádza, že odberným miestom bolo čaluníctvo s nepravidelnou pracovnou dobou, pričom z výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom zemného plynu vyplýva, že išlo o pohostinstvo. Podľa ústavného súdu „škoda určená prepočtom podľa osobitného predpisu (vyhlášky č. 449/2012 Z. z.) sa použije len v prípade, ak nemožno vyčíslieť vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov (§ 82 ods. 3 zákona o energetike), čo musí všeobecný súd náležite preskúmať a odôvodniť“. Súdom musí preto vyhodnotiť tvrdenie žalovaných o predpokladanej spotrebe a posúdiť predložené dôkazy o spotrebe za predchádzajúce obdobie, a posúdiť, či je možné na základe dôkazov určiť výšku škody tak, aby nebola neúmeraná skutočnosti. Inštitút náhrady škody nie je totiž sankčným prostriedkom, ale má plniť kompenzačnú a preventívnu funkciu. Výpočet podľa vyhlášky č. 449/2012 Z.z. prichádza do úvahy len vtedy, ak nemožno vyčíslieť vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov.

82. Pokiaľ ide o hodnovernosť znaleckého posudku, súd sa s ním vysporiadal v bodoch 14.,15., s čím sa odvolací súd plne stotožnil. Znalec v znaleckom posudku konštatoval, že pôvodné zabezpečenie

proti neoprávnenej manipulácii bolo porušené, mechanicky poškodené. Na plynomeri na odbernom mieste žalovanej v 1. rade došlo k odstráneniu jedného zaisťovacieho prvku plomby, čo umožňuje jej demontáž pri použití malej sily, a to naplňa skutkovú podstatu porušenia zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii. Samotné porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii postačuje na vznik nároku žalobcu na náhradu škody podľa § 82 ods.1 písm. d) ZoE, a to bez preukázania stočenia číselníka plynomera. Ďalšie tvrdenia žalovaných o spochybnení znaleckého posudku nie sú ničím podložené.

83. K tvrdeniu žalovaných, že rozhodnutie súdu je formálne, zmätočné, nepresvedčivé a nedostatočné odvolací súd dodáva, že súd sa v odôvodnení rozhodnutia vysporiadal so všetkými podstatnými a pre rozhodnutie relevantnými argumentami sporových strán a svoje právne názory odôvodnil. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejme z akých dôkazov súd vychádzal a taktiež aké ustanovenia právnych predpisov na prejednávanú vec aplikoval. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd zároveň zrozumiteľne vysvetlil dôvody, ktoré ho viedli k záveru o dôvodnosti žaloby. Podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnenie napadnutého rozsudku spĺňa všetky kritériá, ktoré na odôvodnenie súdneho rozhodnutia kladie ustanovenie § 220 ods. 2 CSP. Nedostatkom rozhodnutia je to, že súd rozhodoval na základe rozhodovacej praxe v čase, keď nebol publikovaný nález Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS/114/2020-81 zo dňa 9.3.2021, ktorý zdôraznil, že je potrebné skúmať tri základné predpoklady zodpovednosti za škodu, že škoda určená prepočtom podľa osobitného predpisu sa použije len v prípade, ak nemožno vyčíslieť vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov.

84. Odvolací súd zdôrazňuje, že súčasťou obsahu práva na spravodlivé súdne konanie je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne odpovie na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, teda za porušenie tohto základného práva nemožno považovať neúspech (nevyhovenie návrhu) v konaní pred všeobecným súdom (napr. I. ÚS 8/96, III. ÚS 197/02, III. ÚS 284/08).

85. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle § 389 ods. 1 písm. c) v spojení s § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pričom súd bude postupovať v naznačenom smere a vo veci opätovne rozhodne, pričom svoje nové rozhodnutie dostatočne vyčerpávajúco odôvodní v súlade s ustanovením § 220 CSP.

86. Úlohou súdu bude skúmať, či bola so žalovanou v 1. rade uzatvorená zmluva o dodávke plynu a podľa toho posúdi pasívnu legitimáciu žalovaného v 2. rade, či sú naplnené tri základné predpoklady zodpovednosti za škodu, a či na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov - preukázaných dôkazov odberu plynu je možné ustáliť množstvo odberu plynu a neaplikovať § 82 ods. 3 a 4 ZoE, o náhradnom spôsobe určenia výšky škody. Náhradný spôsob určenia výšky škody sa má čo najviac blížiť k náhrade len skutočne vzniknutej škody. Súd sa bude preto musieť vysporiadať aj s tým, či návrh na prerušenie konania až v záverečnej reči žalovaného v 2. rade zo dňa 13.6.2019 je v rozpore s koncentračnou zásadou CSP, a či na takýto návrh bude prihliadať.

87. V zmysle § 396 ods. 3 CSP, o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodne súd v novom rozhodnutí o veci.

88. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval

v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).